

Likkutei Sichos

Volume 18 | Balak | Sicha 2

Source Sheet

1. משנה תורה, הלכות מלכים ומלחמות י"א:א"

הַמֶּלֶךְ הַמָּשִׁיחַ עָתִיד לַצְמֹד וּלְהַחְזִיר מַלכוּת דָּוֹד לְיָשָׁנָהּ לַמְּמְשָׁלָה הָרִאשׁוֹנְה. וּבּוֹנָה הַמְּקְדָּשׁ וּמְקַבְּץ נָדְחִי יִשְׂרָאֵל מְּאָמִין בּוֹ. אוֹ הַמְּשְׁפָּטִים בְּיָמִיו כְּשָׁהִיוּ מִּקְּרִיבִין קַרְבָּנוֹת. וְעוֹשִׁין שְׁמִשִּׁין וְיוֹבְלוֹת כְּכָל מִצְוְתָן הָאֲמוּרָה בַּתּוֹרָה הַעִּידָה עָלִיו שְׁנָּאֲמֵר מִי שְׁאֵינוֹ מְחַכֶּה לְבִיאָתוֹ. לֹא בִּשְׁבָּר וְרְחָמֶךְ וְלְחַמֶּךְ וְלְחֵמֶךְ וְלְשֵׁבְ וְקְבְּצְךְ" וְגוֹ' (דברים ל, ד) "אָם יִהְיֶה נְדְּחֶךְ בִּקְצֵה הַשְּׁמִים" וְגוֹ' (דברים ל, ד) "אָם יִהְיֶה נְדְּחֶךְ בִּקְצֵה הַשְּׁמִים" וְגוֹ' (דברים ל, ד) "אָם ה' יִּבְּלָים בָּמְלִּבְי הַמְּלָּם בְּלָעם נֶאֲמֵר וּשְׁם יֹבְעָם בְּאָבֶּר ה". וְאֵלּוּ הַדְּבָרִים הַמְּפֹּרְשִׁת בְּלְעָם נֶּאֲמִר וּשְׁם הֹא בְּשְׁנֵי הַמְשִׁיחִים. בַּמְשִׁיחַ הָרִאשׁוֹן שָׁהוּא דָּוִד שָׁהוֹשִׁיע אֶת יִשְׂרָאֵל מִיִּד צְרֵיהֶם. וּבְמָשִׁיחַ הָאַחְרוֹנְה]. וְשָׁם הוּא אוֹמֵר (במדבר כד, יז) "אֶרְאֶנּוּ וְלֹא עַתָּה" זָה דָּוִד. (במדבר כד, יז) "אֲשׁוּרָנּוּ וְלֹא קְרוֹב" זָה דָּוֹבְ בֹתְבִּלְים בָּמְשִׁיחַ הָאָהְרוֹנָה]. וְשָׁם הוּא אוֹמֵר (במדבר כד, יז) "אֶרְאֶנּוּ וְלֹא עַתָּה" זְהָ דְּדָב בְּחָבְּיְי בְּמְשִׁיחַ בָּמְשִׁיחַ. (במדבר כד, יז) "וְיִקְבַ שְׁבָּי בְּמְשִׁיחַ בַּבְּבְּיִת מוֹאָב" זְהָ בְּדָב כֹּי בְּמְשִׁיחַ בְּבָּבְּיִם בְּחָבְלְי בָּלְּיִם עָּבְי בְּתְיִי שְׁנָּאֵלְר הָמְשִׁיחַ שְׁנָּאֲמֵר (שִמוּאל ב ח, ב) "וַיְּךָ אֶת מוֹאָב וְיְבְּדְדֵם בְּחָבֶל" זָה דָּוֹב לְעָבְדִים" וְגוֹל. (במדבר כד, יח) "וְהָיָה יְבְיּהְ מִוֹים שָׁנָּאֲמֵר (עובדיה א, כא) "וְּלָּוּ הַמָּשִׁים בְּהָעִים בְּהָבְיִים שָּנָּאָים שָּנָּצְבְּדִים" וְגוֹל. (במדבר כד, יח) "וְהָיָה וְרָשׁי וְ וֹבְלְיִם וֹ וְנִיבְּדִים שְּנִילְים וְנִילְים וְיִבּיים בְּחָבְיים הָּבְּר צִיּיוֹן וּלְּבְּיִם וּים בְּתְבְּיִב מְיוֹים בְּתָבְיִים וּיִבְּבְּים וְיחִים וְישִׁים בְּיוֹב בְּתְבִים וֹים בְּעִבְּיִים וּים וְנִילְבְּבִים וּחִבּייה א, כא) "וְהָל בְּים בִּים בְּבִּבְים בְּחִבּיל בְּיוֹי וְבִּיבְים וְיִבּיל בִייִב וְיִבְּים וְיִבּיל בְּיִב וְיִיבְּים וְּבְּבְיבִים וְּיִבְים וְיִבְּיבְים וְיִבּילְים בְּיִבְּיִבְים בְּמְבְיבְים בְּבְב

Bamidbar 9:1-3

In the future, the Messianic king will arise and renew the Davidic dynasty, restoring it to its initial sovereignty. He will build the Temple and gather the dispersed of Israel.

Then, in his days, the observance of all the statutes will return to their previous state. We will offer sacrifices, observe the Sabbatical and Jubilee years according to all their particulars as described by the Torah.

Anyone who does not believe in him or does not await his coming, denies not only the statements of the other prophets, but those of the Torah and Moshe, our teacher. The Torah testified to his coming, as Deuteronomy 30:3-5 states: G-d will bring back your captivity and have mercy upon you. He will again gather you from among the nations... Even if your Diaspora is at the ends of the heavens, G-d will gather you up from there... and bring you to the land....

These explicit words of the Torah include all the statements made by all the prophets.

Reference to Mashiach is also made in the portion of Bilaam who prophesies about two anointed kings: the

first anointed king, David, who saved Israel from her oppressors; and the final anointed king who will arise from his descendants and save Israel in the end of days. That passage Numbers 24:17-18 relates:

'I see it, but not now' - This refers to David;

'I perceive it, but not in the near future;" - This refers to the Messianic king;

'A star shall go forth from Jacob' - This refers to David;

'and a staff shall arise in Israel' - This refers to the Messianic king;

'crushing all of Moab's princes' - This refers to David as II Samuel 8:2 relates: 'He smote Moab and measured them with a line;'

'decimating all of Seth's descendants' - This refers to the Messianic king about whom Zechariah 9:10 prophesies: 'He will rule from sea to sea.'

'Edom will be demolished' - This refers to David as II Samuel 8:6 states 'Edom became the servants of David;'

'Seir will be destroyed' - this refers to the Messianic king as Ovadiah 1:21 prophesies: 'Saviors will ascend Mount Zion to judge the mountain of Esau....'

Hashem spoke to Moshe in the wilderness of Sinai, on the first new moon of the second year following the exodus from the land of Egypt, saying: Let the Israelite people offer the passover sacrifice at its set time: you shall offer it on the fourteenth day of this` month, at twilight, at its set time; you shall offer it in accordance with all its rules and rites.

2. דברים ל':א'-ה'

וְהָיָה ۚ כִי־יָבֹאוּ עָלֶיךְ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלְה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָגֵיךְ וַהַשֵּׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶּךְ בְּכְּל־הַגּוֹּיִם אֲשֶׁר הִדִּיחֲךְ יְהֹוָה אֱלֹהֶיךְ שְׁמָה: וְשַׁבִּתְרָבְ וְהַבֶּלְוֹ... וְשָׁב יְהֹוֶה אֱלֹהֶיךְ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרְחֲמֶךְ וְשְׁבִּעְרָ מְפָּיִצְךְ יְהֹוֶה אֱלֹהֶיךְ וּמְשֵׁם יִקְּבֶּצְךְ יְהֹוֶה אֱלֹהֶיךְ אֲשֶׁר־יַרְשָׁוּ אֱלֹהֶיךְ שְׁפָּר: וָהֶבִיאֲךְ יְהֹוֶה אֱלֹהֶיךְ אֲשֶׁר־יַרְשָׁוּ אֱלֹהֶיךְ שְׁמָּה: אִם־יִהְיֵה גִדְּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמֵיִם מִשְּׁם יְקַבֶּצְךְ יְהֹוֶה אֱלֹהֶיךְ וּמְשֶׁם יִקְּחֶרְ: וֶהֶבִיאַךְ יְהֹוֶה אֱלֹהֶיךְ אֲשֶׁר־יַיְרְשָׁוּ אֲלֹהֶיךְ שְׁכָּה וֹהִיטָבְךָ וְהַרְבָּךָ מֵאֲבֹתָיךְ:

Deuteronomy 30:1-5

When all these things befall you—the blessing and the curse that I have set before you—and you take them to heart amidst the various nations to which Hashem your G-d has banished you, and you return to Hashem your G-d, and you heed His command... then Hashem your G-d will restore your fortunes and take you back in love. He will bring you together again from all the peoples where Hashem your G-d has scattered you. Even if your outcasts are at the ends of the world, from there Hashem your G-d will gather you, from there He will fetch you. And Hashem your G-d will bring you to the land that your fathers possessed, and you shall possess it; and He will make you more prosperous and more numerous than your fathers.

3. במדבר כ"ד:י"ד-כ"ד

ּוְעַתָּה הָנְנִי הוֹלֵךְ לְעַמֵּי לְכָהֹ אִיעָצְךְּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׁה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךְ בְּאַחֲכִית הַיָּמִים: וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֵר נְאֶם בְּלְעָם בְּלֶּב וּנְאָם הַזֶּה לְעַמְּךְ בְּאַחֲכִית הַיָּמִים: וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֵר נְאֻם שׁמֵעֹ אִמְרֵי־אֵׁל וְיֹדֵע דְּעַת עֻלְיִוֹן מַחֲזָה שַׁדִּי יֱחֶזֶה נַפֵּל וּגְלוּי עִינֵים: אֶרְאֶנּוּ וְנְאָ עַתָּה אֲשׁוּרֶנּוּ וְיִשְּרָאֵל עְשֶׁה כֹּנֶב נְיִבְּעָר וְיִשְׁרָאֵל וּמָחַץ פַּאֲתֵי מוֹאָב וְקַרְקֵר כְּל־בְּנֵי־שֵׁת: וְהָיָּה אֲדׁוֹם יְרֵשָׁה וְהָיֶה וְבְשָׁה שֵּׁעִיר אִיְבְיו וְיִשְּרָאֵל עְשֶּׁה חָנְבּ וְבָרָא אָת־הַבּּוֹיִי עְשֶׁר אִנְּיְב וְהָבְּיִם וְעָבִּי שְׂלָיוֹ וַיִּשְׁא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֵר רְאשִׁית גּוֹיִם עְמָלֵיק וְאָחָרִיתִוֹ עֲדֵי אֹבֶד: וַיִּרְא אֶת־הַבּּוֹייִ עְּאָ מְשְׁלוֹ וַיֹּאמֵר בִּשְׁית גּוֹיִם עְמָלֵי וְנִבּין אַנִּיר: וַיִּרְא אֶת־בְּמָלֵי וְיָשֶּׁא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֵר רֵאשִׁית גּוֹיִם עְמָלֵי וְמָבְּרָ וְשִים בַּסֻּלֵע קְנָבְּך: כִּי אִם־יִהְיֶה לְבָעֵר קָּיוְ עִד־מָה אַשְּוּר תִּשְׁבָּרְ: וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֵר אוֹי מִי יְחְיֶה מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֵר אֵיים וְעָבּּוּ הְנִים וְעָבּוּ-בְּוּאִים בְּסֻלְע קְנָבְּר וְבָּבר וְבָבר וְבִי אֹבָר וּבְי אֹבָר. וְבִין עַד־מָה אֲשָׁוּר וְעָבּוּ בְּלָים וְעָבּּוּ בְּיִים וְעָבּּוּ-בְּתְר וּאָביר וְבָבר וְבָבר וּבְּבָּר וְעִבּּר הָּהָא עֲדֵי אֹבֵּד יִבְּיל בְּיִלְים וְעָבּּוּ-בְּוֹשׁים בַּסֻלֵע קְנָבְּי בְּבָּר וְעָבּר הָבְּים וְעָבּּוּ-בְּים מִעְבָּר וּעִבּּר בְּיִים וְעָבּּוּ-בְּיוֹשׁ בְּבִיל וְצִבּים מְבָּבְי בִּים וְעָבּּוּ בְּעָבר וְנִבּים הָּאִבּי אֹבָב.

Numbers 24:14-24

And now, as I go back to my people, let me inform you of what this people will do to your people in days to come." He took up his theme, and said: Word of Balaam son of Beor, Word of the man whose eye is true, Word of him who hears G-d's speech, Who obtains knowledge from the Most High, And beholds visions from the Almighty, Prostrate, but with eyes unveiled: What I see for them is not yet, What I behold will not be soon: A star rises from Jacob, A scepter comes forth from Israel; It smashes the brow of Moab, The foundation of all children of Seth. Edom becomes a possession, Yea, Seir a possession of its enemies; But Israel is triumphant. A victor issues from Jacob To wipe out what is left of Ir. He saw Amalek and, taking up his theme, he said: A leading nation is Amalek; But its fate is to perish forever. He saw the Kenites and, taking up his theme, he said: Though your abode be secure, And your nest be set among cliffs, Yet shall Kain be consumed, When Asshur takes you captive. He took up his theme and said: Alas, who can survive except G-d has willed it! Ships come from the quarter of Kittim; They subject Asshur, subject Eber. They, too, shall perish forever.

4. שמואל ב ח׳:א׳-ב׳

וַוְהִיּ אַחֲרֵי־בֵּׁן וַיַּךְ דָּוֶד אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּלְנִיעֵם וַיַּקְנִיעֵם וַיַּקְח דָּוֶד אֶת־מֶתֶג הָאַמֶּה מִיָּד פְּלִשְתִּים: וַיַּךְ אֶת־מוֹאָב וַוְמַדְּדֵם בַּחֶּבֶל הַשְׁכֵּב אוֹתָם אַרְצָה וַיִּמַדֵּד שְׁנֵי־חָבָלִים לְהָמִִּית וּמִלְא הַחֶבֶל לְהַחֵּיֶוֹת וַתְּהָי מוֹאָב ֹ לְדַוֹּד לְעַבָדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה: `

II Samuel 8:1-2

Some time afterward, David attacked the Philistines and subdued them; and David took Metheg-ammah from the Philistines. He also defeated the Moabites. He made them lie down on the ground and he measured them off with a cord; he measured out two lengths of cord for those who were to be put to death, and one length for those to be spared. And the Moabites became tributary vassals of David.

ל. זכריה ט':ט'-י'

גִּילִּי מְאֹד בַּת־צִּיּוֹן הָרִיעֵי בַּת יְרוּשָׁלֵּם הָנֵּה מַלְכֵּךְ יֶבוֹא לֶּךְ צַדָּיק וְנוֹשֶׁע הָוּא עָנִי וְרֹכֵב עַל־חָמֹוֹר וְעַל־עַיִר בֶּן־אֲתֹנְוֹת: וְהִכְרַתִּי־,ֵרֶכֶב מֵאֶפְרַיִם וְסוּסֹ מִירוּשָׁלֵּם וְנָכָרְתַהֹ קֵשֶׁת מִלְחַמֵּה וְדָבֵּר שָׁלִוֹם לָגוֹיֵם וּמָשָׁלוֹ מִיֵּם עִד־יַֹם וּמִנָּהַר עַד־אַפְסֵי־אָרֵץ:

Zechariah 9:9-10

Rejoice greatly, Fair Zion; Raise a shout, Fair Jerusalem! Lo, your king is coming to you. He is victorious, triumphant, Yet humble, riding on an ass, On a donkey foaled by a she-ass. He shall banish chariots from Ephraim And horses from Jerusalem; The warrior's bow shall be banished. He shall call on the nations to surrender, And his rule shall extend from sea to sea And from ocean to land's end.

6. משנה תורה, הלכות מלכים ומלחמות י״א:ב׳

אַף בְּעָרֵי מִקְלָט הוּא אוֹמֵר (דברים יט, ח) "אָם יַרְחִיב ה' אֱלֹהֶיךְ אֶת גְּבֵלְךְּ" (דברים יט, ט) "וְיָסַפְתָּ לְךְּ עוֹד שָׁלֹשׁ עָרִים" וְגוֹ'. וּמֵעוֹלָם לֹא הָיָה דָּבָר זֶה. וְלֹא צָוָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְתֹהוּ. אֲבָל בְּדִבְרֵי הַנְּבִיאִים אֵין הַדָּבָר צָרִיךְ רְאָיָה שָׁכָּל הַסְּפָרִים מְלֵאִים בְּדָבָר זֶה:

Mishneh Torah, Kings and Wars 11:2

Similarly, with regard to the cities of refuge, Deuteronomy 19:8-9 states: 'When G-d will expand your borders... you must add three more cities.' This command was never fulfilled. Surely, G-d did not give this command in vain.

There is no need to cite proofs from the works of the prophets for all their books are filled with mention of this matter.

7. משנה תורה, הלכות תשובה ט׳:ב׳

וּמִפְּנֵי זֶה נִתְאַוּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל נְבִיאֵיהֶם וְחַרְמֵיהֶם לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ כְּדֵי שֶׁיָנוּחוּ מִמַּלְכֵיּוֹת שָׁאֵינָן מְנִיחוֹת לָהֶן לַגְּסֹק בַּתּוֹרָה וּבַמְּצְוֹת כַּהֹגָן. וְמְצְאוּ לָהֶם מַרְגוֹעַ וְיִרְבּוּ בְּחָרְמָה כְּדֵי שֶׁיִּזְכּוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. לְפִי שֶׁבְּאוֹתָן הַיָּמִים תִּרְבֶּה הַדֵּעָה וְהַחָּרְמָה וְהָאֱמֶת שֶׁנֶּאֱמֵר (ישעיה יא ט) "כִּי מָלְאָה הָאֶרֶץ דֵּעָה אֶת ה". וְנֶאֱמֵר (ירמיה לא לג) "וְלֹא יְלַמְּדוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ". וְנָאֲמֵר (יחזקאל לו כו) "וְהָסִרֹתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן מִבְּשַׂרְכֶם". מִפְּנֵי שָׁאוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ שָׁיַצְמֹד מְּלָבְיּע דְּוִד בַּעַל חָרְמָה יִהְיֶה יֶתָר מִשְׁלֹמֹה. וְנָבִיא גָּדוֹל הוּא קְרוֹב לְשְׁמְעוֹ שֶׁנָּאֱמֵר (ישעיה ב ב) "וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן לְמַשֵּׁר בָּבוֹ וּלְפִיּךְ יְלַמֵּד כָּל הָעָם וְיוֹרֶה אוֹתָם דֶּרֶךְ ה'. וְיָבוֹאוּ כָּל הַעָּבן וְנִבְעוֹן הוּא חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּמִת וְלָה הָפְּסֵק וְגַרְעוֹן הוּא חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּבּא. אְבָל יְמוֹת הַמְשִׁיחַ הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה וְעוֹלָם בְּמִנְהָגוֹ הּוֹלֵךְ אֶלֶּא שֶׁהַמַּלְכוּת תַּחֲזֹר לְיִשְׂרָאֵל. וּכְבֶר אָמְרוּ חֲכָמִים הָרִאשׁוֹנִים אֵין בֵּין הָעוֹלָם בְּמָלְכִיּוֹת בְּלְבָּד:

Mishneh Torah, Repentance 9:2

Because of this, all Israel their prophets and their scholars craved for the Messianic era so that they may rest up from tyrannical government which do not give them the tranquility to study the Torah and observe the precepts as they ought to, and so that they may find the peacefulness of mind to increase wisdom in order to acquire life in the World to Come. For, in those days knowledge and wisdom and truth will increase, even as it is said: "For the earth shall be full of the knowledge of Hashem" (Is. 11.9); and it is again said: "And they shall teach no more every man his neighbor, and every man his brother" (Jer. 31.34); and it is yet again said: "And I will take the stony heart out of your flesh" (Ez. 36.26), as that king who will arise from the seed of David will be gifted with wisdom more than Solomon, and great in prophecy nigh unto Moshe our Master. He will, therefore, teach the whole people and point out to them Hashem's path, and all nations will come to listen to him, even as it is said: "And it shall come to pass in the last days, that the mountain of Hashem's house shall be established in the top of the mountains" (Is. 2.2). Nevertheless, the end of the whole reward, and the last good which has neither interruption nor diminution is life in the World to Come. As for the Messianic era, it is in this world, and the world goes on after its fashion, save only that Israel will again have a government. Indeed, the ancient sages have long since said: "There is no difference between this world and the Messianic era, save alone in the oppression of government.

8. משנה תורה, הלכות מלכים ומלחמות י"א:ג'

ּוְאַל יַעֲלֶה עַל דַּעְתְּךְ שֶׁהַמֶּלֶךְ הַמָּשִׁיחַ צָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים וּמְחַדֵּשׁ דְּבָרִים בָּעוֹלָם אוֹ מְחַיֶּה מֵתִים וְכַיּוֹצֵא בִּדְבָרִים אֵלוּ [ב.] אֵין הַדָּבָר כָּךְ. שֶׁהַבֵּי עֲקִיבָא חָכָם גָּדוֹל מֵחַכְמֵי מִשְׁנָה הָיָה. וְהוּא הָיָה נוֹשֵׂא כֵּלֶיו שֶׁל בֶּן כּוֹזִיבָא הַמֶּלֶךְ. וְהוּא הָיָה אוֹמֵר עָלִיו שָׁל בָּן כּוֹזִיבָא הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. עַד שְׁנֶּהֶרַג בַּעֲוֹנוֹת. כֵּיוָן שֶׁנֶּהֶרַג נוֹדַע לָהֶם שָׁאֵינוֹ. וְלֹא שְׁאֲלוּ שְׁהוֹא הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁים. וְאָין מוֹסִיפִין שְׁהוֹל מוֹפַת. וְעִקּר הַדְּבָרִים כָּכָה הֵן. שֶׁהַתּוֹרָה הַזֹּאת חֻקֶּיהָ וּמִשְׁפְּטֶיהָ לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. וְאֵין מוֹסִיפִין מְמָב וֹלֹא אוֹת וְלֹא מוֹפֵת. וְעִקּר הַדְּבָרִים כָּכָה הֵן. שֶׁהַתּוֹרָה הַזֹּאת חֻקֶּיהָ וּמִשְׁפְּטֶיהָ לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. וְאֵין מוֹסִיפִין עֲלֵיה גּוֹרְא אוֹ גורע או שגילה פנים בתורה והוציא הדברים של מצוה מפשוטן הרי זה ודאי בדאי ורשע ואפיקורוס.]:

Sanhedrin 66a

It should not occur to you that the King Messiah must bring wondrous signs or perform marvels or invent new things or revive the dead or anything like what the fools say. It is not so. For Rabbi Akiva, one of the wisest of the Sages of the Mishna, was King Ben Coziba's arms-bearer and said that he was the King

Messiah. He and all the Sages of his generation thought that he was the King Messiah, until he was killed because of his sins. Since he was killed, they then understood that he was not the one. The Sages never asked of him neither a sign nor a wonder. So, the essence of the matter is like this: The Laws and the Statutes of the Torah never change. We may not add to them nor detract from them. Anyone who adds to or subtracts from them or reveals some new dimension to the Torah or understands the Commandments differently than their plain meaning is, for sure, an evil person and an Apikoris.

9. משנה תורה, הלכות יסודי התורה י":א'

ַּכָּל נָבִיא שָׁיַעֲמֹד לָנוּ וְיֹאמֵר שֶׁה' שְׁלָחוֹ אֵינוֹ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אוֹת כְּאֶחָד מֵאוֹתוֹת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ אוֹ כְּאוֹתוֹת אֵלְיָהוּ וֶאֱלִישָׁע שְׁיֵשׁ בָּהֶם שְׁנּוּי מְלָבֶרְ שְׁנָּאֲמַר לָנִבּיים שְׁלִּא הָאוֹת שָׁלוֹ שֶׁיּאמַר דְּבָרִים הָעֲתִידִים לְהְיוֹת בָּעוֹלָם וְיֵאָמְנוּ דְּבָרָיו שָׁנָּאֱמַר (דברים יח כא) "וְכִי תֹאמֵר בִּלְבָבְּר אֵיכָה נֵדַע אֶת הַדָּבָר" וְגוֹ'. לְפִיכָךְ כְּשֶׁיָבוֹא אָדָם הָרָאוּי לִנְבוּאָה בְּמַלְאֲכוֹת הַשֵּׁם וְלֹא יָבוֹא לְהוֹסִיף וְלֹא לְגְרֹעַ אֶלָּא לַעֲבֹד אֶת ה' בְּמָבְר אֶנוֹ אוֹמְרִים לוֹ אִם נָבִיא אַתָּה אֱמֹר בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה אֵין אוֹמְרִין לוֹ קְרַע לָנוּ הַיָּם אוֹ הַחֲיֵה מֵת וְכַיּוֹצֵא בְּאֵלוּ וְאַחַר כָּךְ נַאֲמִין בְּךָ. אֶלָּא אוֹמְרִים לוֹ אִם נָבִיא אַתָּה אֱמָר דְּבָרִים הָעֲתִידִים לְהְיוֹת וְהוּא אוֹמֵר וְאָנוּ מְחַכִּים לְרְאוֹת הָיָבוֹאוּ דְּבָרִיו אִם לֹא יָבוֹאוּ. וַאֲפָלּוּ נָפַל דָּבָר קְטָן בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא לְבִיא שֶׁקֶר. וְאָנוּ מְחַכִּים לְרְאוֹת הָיָבוֹאוּ דְּבָרִיו אִם לֹא יָבוֹאוּ. וַאֲפָלּוּ נָפַל דָּבָר קְטָן בְּיָדוּעַ שֶּהוּא לְבִיא שֶׁקְר. וְאָנוּ בְּמָבִינִינוּ נַּלְּ וְיִהְיֵה בְּעִינִינוּ נְצֵאמַן:

Mishneh Torah, Foundations of the Torah 10:1

Any prophet who will arise among us and say that he is the messenger of G-d, is not obliged to deliver a token like unto one of the tokens of Moshe our Master, or Elijah, or Elisha, wherein there is a change in the natural laws of the universe. But his token should be by foretelling things which are to come to pass in the world, and his words come true; as it is said: "And if thou wilt say in thy heart: 'How shall we know the word which Hashem hath not spoken?' When a prophet speaketh in the name of Hashem, if the thing follow not, nor come to pass, that is the thing which Hashem hath not spoken, the prophet hath spoken it presumptuously, thou shalt not be afraid of him" (Deut.18.21–22). Therefore, if a man, fit for prophecy, come as a messenger of the Name, and he comes not to add to nor diminish from but to advocate the service of G-d according to the commandments of the Torah, it is not said to him: "Divide the sea before us, or resurrect the dead, or perform like miracles, and then only shall we believe in thee". But it shall be said unto him: "If thou be a prophet, fortell things which are to come to pass". If he, indeed, foretells, we wait to see whether his words will come to pass or whether they will not come to pass, when, if even a minute detail be wanting it is certain that he is a false prophet. But if all of his words come to pass, he must be in our eyes trustworthy.

10. משנה תורה, הלכות מלכים ומלחמות י"א:ד'

וְאָם יַצְמֹד מֶלֶךְ מִבֵּית דָּוִד הוֹגֶה בַּתּוֹרָה וְעוֹסֵק בְּמִצְוֹת כְּדָוִד אָבִיו. כְּפִי תּוֹרָה שָׁבְּכְתָב וְשֶׁבְּעַל פֶּה. וְיַכֹּף כָּל יִשְׂרָאֵל לֵילֵךְ בָּהּ וּלְחַזֵּק בִּדְקָהּ. וְיִלְחֵם מִלְחֲמוֹת הֹ'. הֲרֵי זֶה בְּחָזְקַת שֶׁהוּא מָשִׁיחַ. אִם עָשָׂה וְהִצְלִיחַ (ונצח כל האומות שסביביו) וּבָנָה מִקְדָּשׁ בִּמְקוֹמוֹ וְקְבֵץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל הֲרֵי זֶה מָשִׁיחַ בְּוַדָּאי. וִיתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ לַעֲבֹד אֶת ה' בְּיַחַד שֶׁנֶאֱמַר כִּי אָז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שָׁפָּה בְרוּרָה לְקְרֹא כֻלְּם בָּשִׁם ה' וּלְעַבָּדוֹ שָׁכָם אָחַד:

Mishneh Torah, Kings and Wars 11:4

Now, if a king should arise from the House of David who is versed in Torah and engages in Commandments, as did David his forefather, in accordance with both the Written and the Oral Torahs, and he enjoins all of Israel to follow in its ways and encourages them to repair its breaches, and he fights the Wars of G-d, then he may be presumed to be the Messiah. If he succeeds in his efforts and defeats the

enemies around and builds the Sanctuary in its proper place and gathers the dispersed of Israel, he is definitely the Messiah.

11. משנה תורה, הלכות מלכים ומלחמות א':א'

שָׁלשׁ מִצְוֹת נִצְטַוּוּ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁעַת כְּנִיסָתָן לָאָרֶץ. לְמַנּוֹת לָהֶם מֶלֶךְ שֶׁנֶּאֱמֵר (דברים יז טו) "שׁוֹם תָּשִׁים עָלֶיךְ מֶלֶךְ". וּלְהַכְּרִית זַרְעוֹ שָׁל עֲמָלֵק שֶׁנֶּאֱמֵר (דברים כה יט) "תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק". וְלִבְנוֹת בֵּית הַבְּחִירָה שֶׁנֶּאֱמֵר (דברים יב ה) "לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שֹׁמה":

Mishneh Torah, Kings and Wars 1:1

Israel was enjoined with three Commandments upon entering the Land: to appoint a king, as it says, "you shall set a king over yourselves" (Deut. 17:15); to destroy the descendents of Amalek, as it says "erase the memory of Amalek" (Deut. 25:19); and build the Temple, as it says, "you shall seek His habitation, and there you will come" (Deut. 12:5).

12. משנה תורה, הלכות מלכים ומלחמות י"ב:ד'

לֹא נִתְאַוּוּ הַחֲכָמִים וְהַנְּבִיאִים יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ. לֹא כְּדֵי שֶׁיִּשְׁלְטוּ עַל כָּל הָעוֹלֶם. וְלֹא כְּדֵי שֶׁיִּרְדּוּ בָּעַכּוּ"ם. וְלֹא כְּדֵי שֶׁיְנַשְּׁאוּ אוֹתָם הָעַמִּים. וְלֹא כְּדֵי לֶאֱכל וְלִשְׁתֹּוֹת וְלִשְׁמֹחַ. אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיִּהְיוּ פְּנוּיִין בַּתּוֹרָה וְחָכְמָתָהּ. וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם נוֹגֵשׁ וּמְבַטֵּל. כְּדֵי שֶׁיִּקְכּוּ לְחַיֵּי העוֹלם הבא. כִּמוֹ שׁבּארנוּ בַּהּלכוֹת תִּשׁוּבה:

Mishneh Torah, Kings and Wars 12:4

The Sages and the Prophets did not long for the days of the Messiah because they wanted to rule the world or because they wanted to have dominion over the non-Jews or because they wanted the nations to exalt them or because they wanted to eat, drink and be merry. Rather, they desired this so that they would have time for Torah and its Wisdom. And there would be no one who would oppress them or force them to be idle (from Torah). This, in order that they may merit the World to Come, as we have explained regarding the Laws of Repentance.

13. רש"י על במדבר כ״ד:י״ז

וקם שבט. מֱלֶךְ רוֹדֶה וּמוֹשֶׁל:

Rashi on Numbers 24:17

שבט AND A שבט RISES [OUT OF ISRAEL] — a king, who chastises with the rod (שבט) and has sovereign power.